

Zakończyliśmy wymiany polsko-rosyjskie

W dniach 22-24 października oraz 5-7 listopada 2014 roku Urząd Miasta Ełku gościł dwie ostatnie grupy młodzieży z Ozierska, które aktywnie spędziły czas w Ełku w ramach projektu „Rozwój turystyki aktywnej płaszczyzną polsko - rosyjskiej współpracy” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Litwa - Polska - Rosja 2007 - 2013.

Dzięki uprzejmości Gimnazjum nr 4 w Ełku, Gimnazjum nr 1 w Ełku oraz Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Ełku udało się zorganizować atrakcyjny pobyt dla rosyjskiej młodzieży. W trakcie pobytu dzieci miały możliwość wzięcia udziału w integracyjnych zajęciach edukacyjnych, sportowych i plastycznych podczas spotkań z młodzieżą polską w ełckich szkołach. Młodzież sprawdzała również swoje możliwości w ełckim parku linowym i na basenie. Młodzież z ostatniej wymiany miała także możliwość skorzystania ze ścianki wspinaczkowej zlokalizowanej w hali sportowej przy Szkole Podstawowej nr 2 w Ełku. Ciekawą atrakcją był również spacer po Ełku, wizyta w Muzeum Kropli Wody oraz gra w kręgle.

W ramach projektu realizowanego we współpracy z miastem Oziersk z Obwodu Kaliningradzkiego odbyło się 10 wymian polsko-rosyjskich, w których w sumie wzięło udział 183 uczniów. Wymiany były bezpłatne, wszelkie koszty związane z transportem, wizami, noclegami i wyżywieniem zostały opłacone z projektu. Dla większości uczniów był to pierwszy zagraniczny wyjazd i jednocześnie pierwsze spotkanie z inną kulturą. Pomimo barier językowych młodzieży udało się znaleźć wspólny język i nawiązać międzynarodowe przyjaźnie.

Poza wymianami w ramach projektu w obu miastach powstały parki linowe, opracowany został Międzynarodowy Program Rozwoju Turystyki dla miasta Ełk i miasta Oziersk oraz powstała wielojęzyczna strona internetowa pełniąca rolę zintegrowanego systemu informacji turystycznej obu miast.

Kaszarnia

Położony na terenie dzisiejszego obwodu ozierskiego młyn był wybudowany w XIX wieku i należał do Karla Rosemunda.

Na początku I wojny światowej młyn spalił się, więc sprzedano go R. Wiechertowi. On przerobił młyn na kaszarnię produkującą wyroby z łuszczonego ziarna. W końcu lat trzydziestych kaszarnia została sprzedana A. Schmittowi. W budynku działał browar i rozlewnia wody mineralnej. Po zakończeniu II wojny światowej aż do czasów współczesnych młyn wykorzystywano jako pomieszczenia składowe, a w willi przez długi czas działała szkoła muzyczna dla dzieci. Obecnie pomieszczenia zajmowane są przez administrację.

Garnizon Darkemen

W 1736 roku Darkemen stał się miastem garnizonowym. W kwietniu 1892 r. do Darkemenu przybył 59. Batalion Pułku Piechoty. Żołnierzy zakwaterowano w prywatnych mieszkaniach, a w październiku 1892 r. przeniesiono do koszar zbudowanych na ulicy Pogranicznej (ul.Pogranichnaya). W kolejnych latach kontynuowano budowę garnizonu, ostatni budynek - lazaret- rozpoczął działalność w 1901 roku. Garnizon rozwiązano w związku z postanowieniami Traktatu Wersalskiego w 1915 roku, a budynki wykorzystywano do celów socjalnych. Od 1918 roku zamieszkiwali je obywatele, którzy stracili domy.

Weedern

Terytorium posiadłości Weedern to obszar o wielkości 1276 ha. Druga część majątku ze wsiami Szirguponen, Amtshagen, Dalnee w powiecie gusiewskim znajdowała się 30 km od Weedern i miała powierzchnię 1072 hektarów. W Weedern hodowano rasowe konie od pierwszej połowy XVIII wieku. W roku 1800 zapoczątkowano prace nad powstaniem stadniny. Weedern stało się majątkiem znanym z hodowli koni czystej krwi w Prusach i za granicą.

Kompleks Weedern składał się z dużego pięknego domu, otoczonego wspaniałym sadem, ujeżdżalni, licznych stajni i różnorodnych budynków gospodarczych. Wszystkie budynki były położone wzdłuż obwodu prostokąta, w centrum którego znajdowała się reprezentacyjna stajnia wyłożona brukiem i posypana piaskiem w celu zapewnienia bezpieczeństwa zwierzętom.

Obecnie prywatny właściciel majątku Weedern odbudował go na podstawie starych zdjęć i szkiców. Nadal prowadzi się tu hodowlę koni, co pozwala na kontynuowanie wieloletniej tradycji istnienia stadniny.

Beinuhnen

Na miejscu ogromnego lasu w 1847 roku Johann Friedrich Wilhelm Farenheid zaczął budować park ze stawami i szerokimi alejami, ozdobionymi rzeźbami. Zamek-muzeum budowano długo i był on ukończony dopiero w 1864 roku. Pierwsi odwiedzający muzeum mogli oglądać komnaty już w 1854 roku. Posiadłość była znana z antycznych rzeźb i wybitnych dzieł malarzy europejskich.

Oficyna zamku z komnatą „Koren” została spalona przez dwóch oficerów, którzy w 1945 roku kierowali pierwszym wywozem zbiorów z zamku. Kolejne eksponaty wywożono nocą samochodami poza obręb regionu. Do 1950 roku pozostała część muzeum była udostępniona zwiedzającym. Eksponatów w salach było mało, stanowiły je głównie masywne rzeźby. W 1955 roku otrzymano pozwolenie na wysadzenie w powietrze „Daczy Goeringa”, tak lud nazywał ten obiekt. Po zamku pozostały tylko ściany, które zaczęły się rozpadać. Do naszych czasów przetrwała tylko altana i czołowe ściany byłych stajen.

Reimers Hof

Jednym z najważniejszych wydarzeń historycznych związanych z tym budynkiem było zamieszkiwanie w nim, w 1807 roku, króla Prus Fryderyka Wilhelma III wraz żoną Luizą i rosyjskim carem Aleksandrem I.

W 1869 roku dom spłonął. W jego miejsce wybudowano hotel „Sandacz”, później przemianowany na „Reimers Hof” (Dwór poetów). Hotel „Reimers Hof” został uznany za najlepszy hotel w prowincji. Po II wojnie światowej budynek służył jako internat technikum, a salę balową przekształcono w salę gimnastyczną. Obecnie budynek podzielono na części i nie jest w całości wykorzystywany.

Dom Gustawa Kortha

Dom został zbudowany na rynku w 1903 roku. Gospodarz domu prowadził tam karczmę. Mieszkańcy Darkemenu nazywali ją „wiejski pies z motyką”. Z nieznanых przyczyn dom i karczma pozostały bez gospodarza. Przed I wojną światową dom przekazano Gustawowi Kortowi. Kort prowadził delikatesy, a później sklep spożywczy. Szyld z dużymi literami wyróżniał się wśród innych na rynku miasta. Kort był znany jako handlarz bydła, właściciel hotelu oraz dyrygent kapeli, która grała na miejskich uroczystościach.

Podczas I wojny światowej dom nie został zniszczony, był to jeden z trzech nienaruszonych na rynku budynków. W okresie powojennym do budowy przylegał ogromny dziedziniec, urządony w miejscu, gdzie miały być wybudowane wille. Budynek ten miał wówczas wielkie znaczenie. Chłopi przyjeżdżający na jarmarki, starali się trafić do Korta, gdzie było najlepiej pozostawić konie. Można to było zrobić w wielu miejscach, jednak obsługa u Korta była najlepsza: można było zrobić przerwę w handlowaniu i w tym czasie napoić i nakarmić konie, a na koniec dnia odpocząć w hotelu, zjeść, wypić i porozmawiać z gospodarzem na temat kupna i sprzedaży bydła.

Po II wojnie światowej i obecnie parter budynku jest wykorzystywany jako sklep. Na pierwszym i drugim piętrze w różnym czasie działały liczne organizacje, w ostatnich latach znajduje się tam Kompleksowe Centrum Usług Społecznych.

Kościół protestancki

Kościół protestancki został poświęcony 9 października 1842 roku. Konstrukcja kościoła miała

znaczącą wadę – niska wieża hamowała rozwój przemysłu w mieście, ponieważ kominy nie mogły sięgać ponad krzyż kościoła. Z okazji 50-tej rocznicy powstania kościoła przeprowadzono jego rekonstrukcję. Dobudowano wysoką wieżę, na której zegarmistrz L. Rose umieścił zegar z trzema tarczami.

W czasie wojny kościół nie uległ zniszczeniu. Organy oraz części ołtarza zostały rozbite w latach powojennych. W 1948 r. kościół zaadaptowano do przechowywania maszyn rolniczych. Pod koniec lat 80. kościół pozostał bez właściciela i szybko zaczął niszczyć.

Rynek

Rynek w Oziersku (Darkemenie) robił duże wrażenie ze względu na rozmiary powierzchni handlowej – 3,25 ha. Był to największy rynek w obwodzie kaliningradzkim. W latach 1896-97 wybudowano na rynku budynek poczty, który zachował się do dnia dzisiejszego. Na rynku znajduje się również dawny Dom Gustawa Kortha wybudowany w 1903 roku oraz budynek dawnego hotelu Reimers Hof, w którym w 1807 roku mieszkał król Prus Fryderyk Wilhelm III z żoną Luizą i rosyjskim carem Aleksandrem III.

W zachodniej części rynku, w końcu XIX wieku wzniesiono pomnik ku czci ofiar w wojnach austriacko-pruskiej 1806 roku z Napoleonem, francusko-pruskiej w 1866 roku i w latach 1870-71. Nazwiska ofiar i inne napisy dotyczące wojen umieszczono na czterech stronach postumentu, a na samej górze znajdował się pruski orzeł. Po II wojnie światowej na ocalałym postumencie umieszczono popiersie Stalina, a później, w latach 60 – Lenina.

Muzeum

W byłej posiadłości Richarda Wiecherta mieści się otwarte 29 września 2003 roku muzeum historyczno-krajoznawcze. Muzeum posiada ciekawy układ architektoniczny. W muzeum można znaleźć informacje na temat osad w regionie, przedsiębiorstw, ciekawych ludzi, którzy tutaj mieszkali bądź odwiedzali te okolice.
